

30740 - Қарз гирифтан аз касе, ки суғуртаи ҳаётро шарт мегузорад

савол

Ман дар ширкате кор мекунам, ки бефоидай рибавӣ қарзи манзил медиҳад, вале ба корманд шарт мегузорад, ки ў бояд суғуртаи ҳаёт дошта бошад, то дар сурати фавти корманд пеш аз пардохти қарз, ширкат битавонад ҳаққашро аз ширкати суғурта биситонад.

Оё ин қарз ҳалол аст ё ҳаром? Ба мо фатво диҳед, Аллоҳ ба шумо подоши некӯ бидиҳад.

Чавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

Гирифтани қарзҳои ҳасанаи шаръие, ки рибо надорад, ҷоиз аст, вале илова намудани шартҳои ғайри шаръӣ ба он раво нест ва дар савол низ ҳамин гуна шарт зикр шуд. Он чизе, ки раво будани ин қарзро халалдор мекунад, ин аст, ки ширкат ба қарзгиранда шарт гузоштааст, ки ў бояд суғуртаи ҳаёт бигирад. Шакке нест, ки суғуртаи ҳаёт – балки ҳама намудҳои суғурта – ҳаром аст ва он аҳдномаи қимор аст.

Шайх Абдулазиз ибни Боз (раҳмати Аллоҳ бар ў бод) гуфтааст:

Суғуртаи ҳаёт ва молҳо аз нигоҳи Шариат ҳаром аст ва ҷоиз нест, зоро дар он ғарар ва рибо вучуд дорад. Аллоҳ таъоло ба хотири раҳмат ба уммат ва ҳимояи онон аз ҷизҳое, ки ба онҳо зарар дорад, тамоми муомилаҳои рибавӣ ва муомилаҳое, ки дар он ғарар аст, ҳаром кардааст.

Аллоҳ таъоло фармудааст:

وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرَّبِيعَ.

سورة البقرة: ۲۷۵

«Аллоҳ хариду фурӯшро ҳалол ва риборо ҳаром кардааст». (Сураи Бақара: 275).

Ҳадиси саҳехе аз паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ў бод) омадааст, ки ў аз ғарар наҳй кардааст.

(Ғарар: Хариду фурӯши мубҳам ва номаълум).

Тавфиқ аз чониби Аллоҳ аст.

"Фатово исломия" (3 / 5).

Бинобар ин, иштирок кардан дар барномаи қарзҳои манзил, ки ширкат шарт гузаштааст, ки баҳрабаранд бояд суғуртаи ҳаёт бигирад, ҷоиз намебошад.

Аллоҳ таъоло фармудааст:

وَمَنْ يَتَّقِي اللَّهَ يَجْعَلُ لَهُ مَحْرَجاً。 وَيَرْزُقُهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بِالْعُلُوْمِ أَمْرِهِ۔
{قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا}.

سورة الطلاق: ۲ - ۳

«Ва ҳар кас аз Аллоҳ битарсад, (Аллоҳ) роҳи раҳой (аз мушкилотро) барояш фароҳам месозад. Ва ба ў аз ҷое, ки гумон надорад, рӯзӣ медиҳад. Ва ҳар кас ба Аллоҳ таваккал кунад, ў барояш коғист. Ҳароина, Аллоҳ амри худро ба анҷом мерасонад ва Аллоҳ барои ҳар чизе андозае қарор додааст». (Сураи Талоқ: 2 - 3).

Аллоҳ таъоло фармудааст:

{وَمَنْ يَتَّقِي اللَّهَ يَجْعَلُ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُشْرِأً}.

سورة الطلاق: ۴

«Ва ҳар кас аз Аллоҳ битарсад, (Аллоҳ) барои ў дар кораш осонӣ меоварад». (Сураи Талоқ: 4).

Паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ў бод) фармудааст:

«Ҳар қас чизеро ба хотири Аллоҳ тарқ кунад, Аллоҳ чизи беҳтар аз онро ба ў мединад».

Аллоҳ донотар аст.